

Arrest

nr. 313 277 van 20 september 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Moldavische nationaliteit te zijn, op 23 mei 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 april 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Moldavische nationaliteit te bezitten en te zijn geboren op [...] 1984 in Minsk. U reisde geregeld rond en de laatste keer dat u in Moldavië was, verbleef u gedurende ongeveer zes maanden in Chisinau samen met uw vrouw T.M. (DV: [...]; CG: [...]), uw moeder S.V. (DV: [...]; CG: [...]) en uw kinderen. U verklaart de oorlog in Oekraïne te vrezen. Daarnaast is er geen werk in Moldavië voor Roma, zijn de prijzen te duur en zijn de pensioenen te laag. U verklaart bovendien dat uw kinderen werden uitgeschoold op school door hun medeleerlingen omdat ze Roma zijn. Rond juli 2021 vertrok u samen met uw gezin en uw moeder naar Europa en jullie dienden een verzoek om internationale bescherming in in Duitsland en Frankrijk. Vervolgens dienden jullie op 11 juli 2022 een eerste verzoek om internationale bescherming in in België. Jullie daagden niet op voor jullie persoonlijk onderhoud op de DVZ en jullie verzoek werd dan ook

afgesloten met een beslissing tot afstand van de asielaanvraag. Op 2 november 2023 dienden jullie een tweede verzoek om internationale bescherming in België. Hierna gingen jullie echter naar Nederland en dienden daar in mei 2023 een verzoek om internationale bescherming in. Jullie verzoek diende volgens de Dublinverordening echter te worden behandeld in België en jullie keerden terug naar België. Op 21 december 2023 verklaarde het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) uw tweede verzoek tot internationale bescherming formeel ontvankelijk.

U verblijft momenteel in België samen met uw vrouw T.M. (DV: [...]; CG: [...]), uw moeder S.V. (DV: [...]; CG: [...]) en uw kinderen I. (A.) (DV: [...]) en V. (D.) (DV: [...]).

Ter staving van uw relaas legt u uw paspoort neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van alle feiten die u hebt aangehaald en van alle elementen in het dossier, blijkt dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk hebt gemaakt. U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet loopt.

Zo verklaart u ten eerste de oorlog in Oekraïne te vrezen (CGVS, p.6) , er dient echter te worden vastgesteld dat **uw vrees voor het risico dat er een conflict uitbreekt in Moldavië, uitsluitend gebaseerd is op veronderstellingen van uw kant**. U levert namelijk geen enkel tastbaar bewijs dat erop wijst dat het huidige conflict in Oekraïne zich naar het Moldavische grondgebied zou kunnen uitbreiden.

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat **het niet de taak van de asielinstanties is om in abstracto, op louter hypothetische basis te beslissen**: de verzoeker moet in concreto bewijzen dat hij persoonlijk een gegronde vrees voor vervolging koestert of een reëel risico op ernstige schade loopt, of dat hij behoort tot een groep die volgens de beschikbare informatie over zijn land systematisch wordt blootgesteld aan dergelijke vervolging of schade. Bijgevolg kan uw vrees voor een gewapend conflict in Moldavië door het Commissariaat-generaal niet als gegronnd worden beschouwd.

In zoverre u daarnaast nog aanhaalt dat de pensioenen laag zijn en alles duur is in Moldavië (CGVS, p.7), dient te worden opgemerkt dat dit louter economische redenen zijn die vreemd zijn zowel aan de vluchtelingenstatus als subsidiaire beschermingsstatus. Niets wijst erop dat uw leven, vrijheid of fysieke integriteit in uw land van herkomst bedreigd zou worden door een vervolgingsactor in de zin van artikel 48/5, §1 van de wet van 15 december 1980 wegens uw precaire economische situatie. schade.

Verder verklaart u nog dat het moeilijk was om werk te vinden in Moldavië (CGVS, p.7) en dat Roma geen werk krijgen (CGVS, p.4). Daarnaast zouden ook uw kinderen meermaals beledigd zijn geweest op school omdat ze Roma zijn (CGVS, p.5-6). De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 1 maart 2022**, toegevoegd aan het administratief dossier), toont echter aan dat heel wat Roma in Moldavië zich, zoals elders in Europa, in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precaire economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en wantrouwen tegenover de overheid spelen eveneens een rol.

De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, onder wie Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië aanwezig en worden de rechten van de minderheden er ook gerespecteerd. De mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa schrijft in een rapport van maart 2020 dat de Moldavische autoriteiten, met ondersteuning vanuit internationale organisaties, de voorbije jaren

inspanningen hebben geleverd om de inclusie van Roma in de maatschappij te verbeteren. Dat deden zij aan de hand van nationale actieplannen. Het eerste actieplan voor de periode 2011-2015 beoogde de introductie van bemiddelaars van de Roma-gemeenschap (community mediators). Het tweede actieplan voor de periode 2016-2020 legde de focus op onderwijs, tewerkstelling, huisvesting, sociale bescherming, cultuur, gemeenschapsontwikkeling en deelname aan de besluitvorming. Het derde actieplan voor de periode 2021-2024 is onder andere gericht op de bestrijding van discriminatie met behulp van de Equality Council en de Audiovisual Council (die reageert op haatspraak in de media). De Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. Zo noteerde de Internationaal Labour Organization in een rapport van 2018 dat de aanstelling van een Roma als raadgever voor de eerste minister in sociale kwesties in 2012 een positief signaal was. Recent stelde de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen, wat grotendeels te danken is aan het werk van de Roma-bemiddelaars en civil society. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden.

Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Naast een klacht bij de politie, bestaat de mogelijkheid om andere kanalen aan te spreken om eventuele gevallen van discriminatie aan te kaarten. Zo kan de Moldavische ombudsman aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van mensenrechten en vrijheden onderzoeken en is het mogelijk om via de website van de Equality Council een klacht in te dienen over discriminatie. Voorts zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de Voice of Roma Coalition of Coalita Vocea Romilor. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten.

U verklaarde dat de Roma in Moldavië worden gediscrimineerd (CGVS, p.4). In dit verband dient herhaald te worden dat een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade steeds in concreto dient te worden aangetoond. Het volstaat in deze niet zich te beperken tot een loutere verwijzing naar een algemene situatie of algemene informatie. U brengt met uw algemene beschouwingen geen concrete, op uw persoon betrokken elementen of feiten aan waaruit zou kunnen blijken dat u in Moldavië persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie loopt, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Betreffende het vinden van werk verklaart u immers zelf dat het reeds vier à vijf jaar geleden is dat u heeft gezocht naar werk. Wanneer u zocht naar werk deed u dit bovendien niet via de officiële weg, maar u vroeg gewoon rond bij vrienden en kennissen (CGVS, p.7). Bijgevolg slaagt u er niet om aan te tonen dat u op een structurele wijze werd uitgesloten van werk.

Ten slotte haalt u nog aan dat uw kinderen op school werden uitgesloten door andere leerlingen omdat ze Roma zijn (CGVS, p.5-6). Hierbij dient echter te worden opgemerkt dat de verklaringen van uw vrouw en uzelf hierover uiteenlopen. Zo verklaarde uw vrouw dat jullie jullie kinderen niet konden inschrijven in school (CGVS echtgenote, p.6), terwijl u verklaart dat het op school zelf was dat ze problemen ondervonden. Bijgevolg kan er niet zomaar geloof worden gehecht aan jullie verklaringen in verband met de problemen van jullie kinderen. Zelfs indien hieraan geloof zou worden gehecht, dient er te worden verwezen naar bovenstaande landeninformatie m.b.t. de discriminatie van Roma. Bovendien hebben uw verklaring slechts

betrekking op één school, waar uw dochter A. drie à vier keer naartoe is geweest (CGVS, p.5-6). Wanneer er u wordt gevraagd waarom uw kinderen niet naar school zouden kunnen gaan bij terugkeer naar Moldavië, verklaart u dat als jullie terugkeren en A. naar school gaat en de mensen het goed doen met haar, zij zal blijven studeren. Jullie zullen ter plaatse zien hoe dat verloopt (CGVS, p.6). Bijgevolg slaagt u er niet in om aan te tonen dat de vrees in hoofde van uw kinderen gegrond is.

Het door u neergelegde paspoort attesteert hoogstens uw identiteit en herkomst, die in deze beslissing niet in twijfel worden getrokken.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat ook in hoofde van uw echtgenote T.M. (DV: [...]; CG: [...]) en uw moeder S.V. (DV: [...]; CG: [...]), een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing.

Verzoeker vraagt in hoofde om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoeker voegt geen nieuwe stavingstukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift.

3. Aanvullende nota

Op 10 september 2024 maakt de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin gerefereerd wordt aan volgende rapporten (met verwijzing naar weblink):

- “COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid” van 4 maart 2022
- “COI Focus. Moldavië. Algemene situatie” van 22 februari 2024.

4. Voorafgaand

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om ‘een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie’ te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de

vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, punten 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.1. Bij terugkeer naar Moldavië vreest verzoeker de oorlog in Oekraïne. Daarnaast verklaart hij dat er in Moldavië geen werk is voor Roma, dat de prijzen te duur zijn en de pensioenen te laag. Bovendien verklaart hij dat zijn kinderen op school door hun medeleerlingen werden uitgescholden omdat ze Roma zijn. Voor de samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door verzoeker.

5.2. In de bestreden beslissing wordt op uitgebreide wijze vastgesteld dat verzoeker het niet aannemelijk maakt dat hij een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag heeft, noch dat hij in geval van terugkeer naar Moldavië een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal baseert zich hiervoor op goede gronden op volgende vaststellingen:

(A) Wat betreft de ingeroepen vrees voor een oorlog in Moldavië ten gevolge van het conflict in Oekraïne, is deze vrees actueel louter hypothetisch en volstaat deze niet om in aanmerking te komen voor internationale bescherming;

(B) Wat betreft de lage pensioenen en de hoge prijzen in Moldavië, zijn dit louter economische redenen die geen verband met één van de criteria van het Vluchtelingenverdrag en kunnen evenmin beschouwd worden als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming;

(C) Wat betreft de ingeroepen problemen van verzoeker en zijn kinderen omwille van hun Roma-origine:

(i) Hoewel uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat heel wat Roma in Moldavië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden, hebben eventuele problemen van discriminatie in de Moldavische context niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden;

(ii) Uit deze informatie kan evenmin zonder meer worden afgeleid dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden;

(iii) In casu toont verzoeker niet aan dat dat hij in Moldavië dermate wordt gediscrimineerd dat er sprake is van vervolging of een reëel risico op ernstige schade; Betreffende het vinden van werk verklaart verzoeker immers zelf dat het reeds vier à vijf jaar geleden is dat hij werk heeft gezocht en dat hij dit bovendien niet via de officiële weg deed maar gewoon bij vrienden en kennissen rondvroeg; Verzoeker toont bijgevolg niet aan dat hij op structurele wijze werd uitgesloten van werk;

(iv) Wat betreft de problemen van verzoekers kinderen op school, leggen verzoeker en zijn vrouw inconsistente verklaringen af, wat de geloofwaardigheid van deze problemen ondermijnt; Bovendien heeft verzoekers verklaring slechts betrekking op één school en toont hij niet aan dat de vrees in hoofde van zijn kinderen gegrond is;

(D) Het door verzoeker neergelegde paspoort kan bovenstaande beoordeling niet wijzigen.

5.3. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven zijn pertinent en draagkrachtig, vinden steun in het administratief dossier en worden niet in concreto weerlegd in het verzoekschrift. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter in gebreke blijft. Verzoeker beperkt zich immers tot een loutere verwijzing naar zijn Roma-origine en informatie van algemene aard, hetgeen evenwel niet kan volstaan. In tegenstelling tot wat verzoeker lijkt voor te houden, kan ook uit de door zijn aangehaalde informatie, dewelke deels dezelfde is dan wel geheel in dezelfde lijn ligt als de informatie waarop de bestreden beslissing is gebaseerd en die bij aanvullende nota van de commissaris-generaal van 10 september 2024 werd geactualiseerd, niet worden afgeleid dat Roma in Moldavië in het algemeen dermate worden gediscrimineerd dat er sprake is van vervolging, noch kan er zonder meer uit worden besloten dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om in deze op te treden en bescherming te bieden. Verzoeker kan dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Roma-origine en de situatie voor Roma in Moldavië om aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt en/of dat het hem in zijn land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert, doch dient zulks in concreto aan te tonen. Gelet op de pertinente bevindingen in de bestreden beslissing, die hij op geen enkele wijze in concreto weerlegt of ontkracht, blijft hij desbetreffend evenwel manifest in gebreke.

5.4. Inzake de inconsistente verklaringen van verzoeker en zijn vrouw over de problemen van hun dochter op school beperkt verzoeker zich tot het algemene betoog dat *“uit psychologisch onderzoek blijkt dat wanneer iemand vaker wordt geïnterviewd over een bepaalde gebeurtenis, hij niet altijd consistent is in zijn verhaal. Dit geldt ook wanneer een gebeurtenis daadwerkelijk heeft plaatsgevonden. Deze inconsistentie is niet per se een teken van ongeloofwaardigheid (...). Dit geldt des te meer wanneer verschillende personen geïnterviewd worden.”* Evenwel kan dergelijke uitleg niet volstaan ter verklaring van de in casu vastgestelde tegenstrijdigheid in hun verklaringen over de problemen van hun dochter op school. In alle redelijkheid mag worden verwacht dat verzoeker en zijn vrouw hierover eenduidige verklaringen zouden afleggen. De vaststelling dat verzoekers vrouw aangaf dat haar dochter niet kon worden ingeschreven op een school

omdat zij Roma is, terwijl verzoeker net beweerde dat zijn dochter wel ingeschreven was op school maar beledigd werd door medeleerlingen omwille van haar Roma-origine, ondergraaft de geloofwaardigheid van deze verklaringen. Volledigheidshalve merkt de Raad op dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal hebben doen besluiten om aan verzoeker de internationale bescherming te weigeren.

5.5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Evenmin toont hij aan dat hij op grond van de door hem aangevoerde asielmotieven in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

5.6. Waar verzoeker verwijst naar de oorlog in Oekraïne als reden waarom hij niet zou kunnen terugkeren naar Moldavië, toont hij op generlei wijze aan dat er in Moldavië op heden een oorlog zou woeden en/of dat er sprake zou zijn van enige imminente militaire dreiging. Derhalve toont verzoeker niet aan dat er in zijn land van herkomst sprake zou zijn van een situatie in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Evenmin toont hij aan dat de gevolgen van de oorlog in Oekraïne in zijn land en regio van herkomst van zulke aard zouden zijn dat hij aldaar louter omwille van het gegeven dat er in het buurland een oorlog woedt een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en/of b) van de Vreemdelingenwet.

Uit niets blijkt dat er heden in Moldavië een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van het leven of de persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

6. Conclusie

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het CGVS. Overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig september tweeduizend vierentwintig door:

V. HOEFNAGELS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS